

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษานี้เป็นการศึกษาวิจัยโดยวิธีการผสมผสาน (Mixed Methods) ระหว่างระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Method) และวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Method) การเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณด้วยการสำรวจด้วยแบบสอบถาม (Questionnaire Survey) ส่วนการวิจัยเชิงคุณภาพใช้การสัมภาษณ์เจาะลึก (In-depth interviews) และการสนทนากลุ่ม (Focus group) ซึ่งวิธีดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

3.1 การเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ (Quantitative Approach)

การเก็บข้อมูลของการวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้วิธีการสำรวจ (Survey) ด้วยแบบสอบถามจากกลุ่มเป้าหมายซึ่งได้แก่ครูระดับปฏิบัติการ ในสถานศึกษาที่สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.)

3.1.1 ประชากร กลุ่มตัวอย่าง และการสุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษานี้ได้แก่ ครูระดับปฏิบัติการในสถานศึกษาที่สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.)

กลุ่มตัวอย่างและการสุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษานี้ได้แก่ ครูระดับปฏิบัติการในสถานศึกษาที่สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) โดยจะใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบผสมผสาน คือจะใช้การคัดเลือก แบบชั้นภูมิ (Stratified Sampling) และผสมผสานกับการเลือกแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยกลุ่มตัวอย่างจะเป็นกลุ่มครูที่สังกัดโรงเรียนเป้าหมาย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ที่ทำการเรียนการสอนในระดับประถมศึกษาหรือระดับมัธยมศึกษา โดยการสุ่มตัวอย่างซึ่งครอบคลุมพื้นที่ในเขตภาคเหนือ ภาคกลาง ภาค

ตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคใต้ และกรุงเทพมหานคร จำนวนภาคละ 1 จังหวัด โดยคัดเลือกจากจังหวัดที่มีจำนวนโรงเรียนในสังกัด สพฐ. มากติด 1 ใน 3 ของแต่ละภาค หลังจากนั้นจะทำการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Random sampling) จากโรงเรียนจากพื้นที่เขตการศึกษาของแต่ละจังหวัด รายละเอียดของกลุ่มพื้นที่เก็บรวบรวมข้อมูลสรุปได้ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 พื้นที่เก็บรวบรวมข้อมูลของการวิจัยเชิงปริมาณ

จังหวัดที่ทำการเก็บรวบรวมข้อมูล	จำนวนโรงเรียนที่เก็บแบบสอบถาม	จำนวนแบบสอบถาม
1. กรุงเทพมหานคร	8	293
2. เชียงใหม่	5	220
3. นครราชสีมา	4	196
4. นครศรีธรรมราช	5	213
5. ชลบุรี	4	95
รวมทั้งสิ้น	26	1,017

3.2 การเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ (Qualitative Approach)

การเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ ในการศึกษาครั้งนี้จะใช้รูปแบบการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interviews) และการสนทนากลุ่ม (Focus group)

3.2.1 ประชากร กลุ่มตัวอย่างและการสุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาเชิงคุณภาพครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) กลุ่มสมาคมผู้ปกครองนักเรียน และกลุ่มนักวิชาการด้านการศึกษา

กลุ่มตัวอย่างและการสุ่มตัวอย่าง

ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แบ่งกลุ่มประชากรเป้าหมายของการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่

1. ผู้บริหารในสถานศึกษาที่สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) เพื่อทำการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกจากแบบสัมภาษณ์แบบเจาะลึก

2. กลุ่มผู้ปกครองนักเรียน ซึ่งกลุ่มนี้นั้นจะเป็นการเก็บข้อมูลแบบการสนทนากลุ่มย่อย (Focus group) การคัดเลือกกลุ่มผู้ปกครองนั้นจะสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (purposive sampling) โดยการคัดเลือกโรงเรียนในแต่ละจังหวัดที่ได้เก็บข้อมูลเชิงปริมาณ และเป็นโรงเรียนที่มีการจัดตั้งสมาคมผู้ปกครองนักเรียน โดยจะเก็บข้อมูลจากผู้ปกครองนักเรียนที่เป็นคณะกรรมการของสมาคม ทั้งนี้เพื่อความสะดวกในการเข้าถึงกลุ่มตัวอย่าง และการเก็บรวบรวมข้อมูล รายละเอียดของกลุ่มตัวอย่างและพื้นที่เก็บรวบรวมข้อมูลสรุปได้ดังตารางที่ 6

3. กลุ่มนักวิชาการด้านการศึกษา (ผู้บริหารสถานศึกษา) นักวิชาการ และบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับหน่วยงานครู ซึ่งการเก็บข้อมูลจากกลุ่มนี้นั้นใช้วิธีการเก็บข้อมูลโดยการจัดเสวนาทางวิชาการ เพื่อระดมความคิดเห็นในเรื่องสภาพปัญหาและแนวทางในการป้องกันแก้ไขการกระทำผิดจริยธรรมของครู การคัดเลือกกลุ่มผู้เข้าเสวนาจะสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (purposive sampling) จากบุคคลที่สามารถให้ข้อมูลในเรื่องจริยธรรมครูได้ ซึ่งได้ทำการจัดเสวนาทางวิชาการ จำนวน 2 ครั้ง โดยแต่ละครั้งมีผู้เข้าร่วมการเสวนาจำนวน 50 คน รวมทั้งหมด 100 คน

ตารางที่ 6 การเก็บรวบรวมข้อมูลของการวิจัยเชิงคุณภาพ

จังหวัดที่ทำการเก็บรวบรวมข้อมูล	จำนวนผู้บริหารโรงเรียน	จำนวนกลุ่มและผู้ปกครอง
1. กรุงเทพมหานคร	8	1 กลุ่ม (6 คน)
2. เชียงใหม่	5	1 กลุ่ม (5 คน)
3. นครราชสีมา	3	1 กลุ่ม (5 คน)
4. นครศรีธรรมราช	5	1 กลุ่ม (5 คน)
5. ชลบุรี	4	1 กลุ่ม (5 คน)
รวมทั้งสิ้น	25	5 กลุ่ม (26 คน)

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณนั้น ใช้แบบสอบถามเพื่อสำรวจสภาพการปฏิบัติตามพฤติกรรมเชิงจรรยาบรรณและจริยธรรมของวิชาชีพครู โดยแบ่งเป็น 7 ตอนดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ตอนที่ 2 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประมวลจริยธรรมในวิชาชีพครู

- ตอนที่ 3 ความตระหนัก (เจตคติ) ต่อการปฏิบัติตามแบบแผนพฤติกรรมวิชาชีพครู
- ตอนที่ 4 แนวทางการปฏิบัติตามพฤติกรรมเชิงจริยธรรม
- ตอนที่ 5 การประพฤตินิดว่าด้วยแบบแผนพฤติกรรมตามจรรยาบรรณของวิชาชีพ
- ตอนที่ 6 มาตรการลงโทษ การป้องกัน และการส่งเสริมการปฏิบัติตามแบบแผนพฤติกรรมของวิชาชีพครู
- ตอนที่ 7 สภาพปัญหา และแนวทางในการแก้ไข

ส่วนการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพจะใช้แบบสัมภาษณ์ในการสัมภาษณ์ผู้บริหารในสถานศึกษา และกลุ่มผู้ปกครองในประเด็นเรื่องการส่งเสริม ป้องกัน ควบคุม ในหน่วยงาน รวมทั้งปัญหา อุปสรรคในการปฏิบัติ ข้อเสนอแนะในการส่งเสริมจริยธรรมวิชาชีพครู

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณพร้อมกับการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลดังกล่าวหลังจากที่เครื่องมือได้ผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการวิจัยในคน คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์มหาวิทยาลัยมหิดล ซึ่งมีขั้นตอนในการรวบรวมข้อมูลดังต่อไปนี้

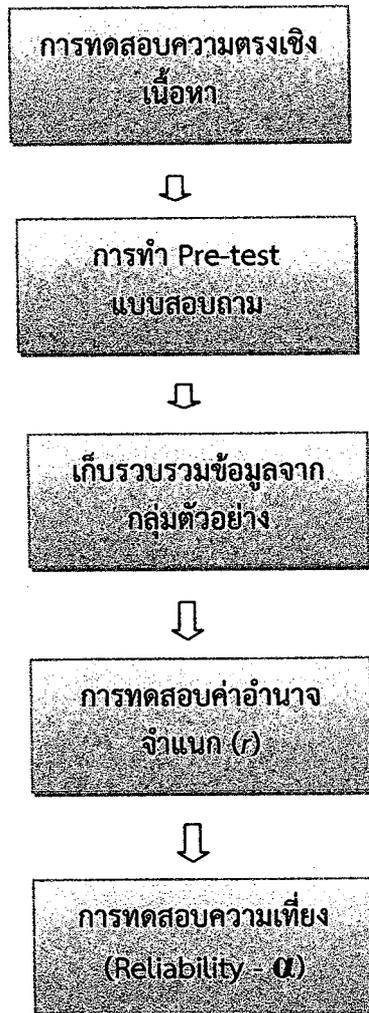
1. ติดต่อประสานงานกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) เพื่อขออนุญาตในการเก็บข้อมูลในโรงเรียนตัวอย่าง
2. ติดต่อประสานงาน พร้อมทั้งส่งหนังสือราชการ ไปยังหน่วยงานที่เป็นกลุ่มเป้าหมายเพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูล

3.5 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือในการศึกษาครั้งนี้ ได้ดำเนินการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือเป็น 3 ประเด็นได้แก่

1. การตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity)
2. การทดสอบค่าอำนาจจำแนกของเครื่องมือ (Discriminant power)
3. การทดสอบความเที่ยงของเครื่องมือ (Reliability)

ขั้นตอนของการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือจะเริ่มดำเนินการก่อนและหลังจากการเก็บข้อมูล ซึ่งมีกระบวนการดังต่อไปนี้

แผนภูมิที่ 3 กระบวนการในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัย

จากแผนภูมิที่ 3 จะเป็นการแสดงขั้นตอนในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย โดยในขั้นแรกนั้น หลังจากที่คณะผู้วิจัยได้พัฒนาแบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ เพื่อใช้ในการเก็บข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา หรือ Content validity โดยให้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการศึกษา และนักวิชาการ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบว่าแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์นั้นมีประเด็นครอบคลุมในเนื้อหา หรือไม่เพียงพอ และควรมีการปรับปรุงเพิ่มเติมในประเด็นใดบ้าง ซึ่งหลังจากได้ข้อสรุปจากผู้เชี่ยวชาญแล้วคณะผู้วิจัยได้ทำการปรับปรุงแบบสอบถาม และนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วนั้นไปทำการทดสอบกับกลุ่มครู โรงเรียนเอกชน จำนวน 30 คน

นอกจากการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือแล้วนั้น ก่อนที่จะทำการวิเคราะห์ข้อมูล ขั้นตอนต่อไปคือการหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ และการหาค่าความเที่ยงของแบบสอบถาม การประเมินคุณภาพของแบบประเมินในสองขั้นตอนนี้เป็นการประเมินโดยใช้สถิติเข้ามาเกี่ยวข้อง กล่าวคือ หลังจากที่แบบประเมินผ่านการตรวจสอบคุณภาพความตรงด้านเนื้อหา และความเป็นปรนัยเรียบร้อยแล้ว จึงนำแบบประเมินไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างเพื่อมาตรวจสอบคุณภาพแบบประเมินในด้านอื่นต่อไป

การหาค่าอำนาจจำแนกในการศึกษาครั้งนี้เป็นการตรวจสอบความสามารถของแบบประเมินในการจำแนกกลุ่มตัวอย่างหรือกลุ่มที่ต้องการทดสอบ การตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบรายข้อ จะเป็นการประเมินข้อคำถามรายข้อที่มีการให้ค่าคะแนน โดยวิธีการหาค่าอำนาจจำแนก ถือเป็นเรื่องสำคัญและเป็นส่วนหนึ่งของการตรวจสอบคุณภาพแบบทดสอบ เพื่อนำไปสู่การปรับปรุง และแก้ไขต่อไป การหาค่าอำนาจจำแนกนั้นทำได้หลายวิธี แต่ในการศึกษาครั้งนี้ได้ ทำการทดสอบค่าความสัมพันธ์รายข้อกับความสัมพันธ์รวม แทนด้วยสัญลักษณ์ " r " ซึ่งมีค่าอยู่ระหว่าง +1.00 ถึง -1.00 ถ้าคำถามข้อใดมีค่าอำนาจจำแนกเป็นบวกสูง แสดงว่าข้อคำถามนั้นสามารถจำแนกกลุ่มได้ดี ซึ่งมีการแจกแจงระดับของค่าอำนาจจำแนกสำหรับแบบประเมิน ไว้ดังนี้

$r > .40$	หมายถึง	มีอำนาจจำแนกดีมาก
$r .30 - .39$	หมายถึง	มีอำนาจจำแนกดี
$r .20 - .29$	หมายถึง	มีอำนาจจำแนกพอใช้ได้
$r < .19$	หมายถึง	มีอำนาจจำแนกไม่ดี (ควรนำไปปรับปรุงใหม่)

นอกจากนี้การวัดค่าอำนาจจำแนกตามหลักการที่กล่าวนี้ ค่าสหสัมพันธ์ของคะแนนข้อคำถามแต่ละข้อกับคะแนนรวม จึงเป็นค่าสถิติที่ระบุได้ว่าทุกข้อคำถามวัดในเรื่องเดียวกัน หรือเป็นค่าสถิติที่บอกความตรงของข้อคำถามแต่ละข้อนั่นเอง วิธีนี้มีข้อตกลงเบื้องต้นว่าข้อคำถามทั้งหมดในแบบวัดครอบคลุมตัวแปร โครงสร้างตามทฤษฎี และคะแนนรวมของแบบวัดใช้เป็นเกณฑ์ในการหาความตรงตามโครงสร้างได้ (บุญธรรม กิจปริดาภิวัตน์, 2553) ฉะนั้น ถ้าข้อคำถามใด สัมพันธ์กับคะแนนรวมเชิงบวกและมีค่าสูง โดยเฉพาะสูงมากกว่า 0.02 หรือมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 แสดงว่า คำถามข้อคำถามนั้นมีคุณภาพ วัดสอดคล้องกับลักษณะที่ต้องการให้วัด แต่ถ้าข้อคำถามมีสัมพันธ์กันต่ำหรือไม่สัมพันธ์กันที่จะจำแนกลักษณะที่ต่างกันของกลุ่ม จึงควรตัดออก หรือปรับปรุงข้อคำถามนั้นใหม่

ขั้นตอนสุดท้ายในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือคือ การวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือของแบบสอบถามหรือการวัดความเที่ยงของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีการประเมินค่าความสอดคล้องภายใน (Internal consistency reliability) ด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟ่าของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficients) ขององค์ประกอบแต่ละด้าน ในการประเมินคุณภาพเครื่องมือนั้น การทดสอบความระดับความเชื่อมั่นหรือความเที่ยงของเครื่องมือก็มีส่วนสำคัญที่จะชี้วัดว่าแบบประเมินหรือแบบทดสอบนั้นมีคุณภาพมากน้อยเพียงใด ซึ่งความเชื่อมั่น (Reliability) เป็นการแสดงถึงความคงที่ และแน่นอนในการใช้เครื่องมือวัด เมื่อนำมาวัดสิ่งเดียวกัน ค่าของการวัดแต่ละครั้งควรคงที่สม่ำเสมอ กล่าวได้ว่าเครื่องมือที่ดีนั้นจะต้องวัดในสิ่งหนึ่งสิ่งใดแล้วได้ผลคงที่ จึงจะเชื่อมั่นในค่าที่ได้

การศึกษาเพื่อวิเคราะห์คำถามในแบบสอบถามว่ามีความเหมาะสมของการนำแบบสอบถามไปใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้หรือไม่ การศึกษาดังนี้ได้ใช้การวิเคราะห์เป็นการวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสอบถามเพื่อประเมินความสัมพันธ์ระหว่างข้อคำถามรายข้อในแบบประเมินกับคะแนนรวมของแบบประเมิน คำถามใดที่บ่งบอกถึงลักษณะของสิ่งที่กำลังจะวัด น่าจะสัมพันธ์กับคะแนนรวมของคำถามทั้งหมด (Corrected Item-Total Correlation) โดยความสัมพันธ์ระหว่างข้อคำถามกับคะแนนรวมควรมีความสัมพันธ์ตั้งแต่ 0.2 ขึ้นไป ผลการวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกดังต่อไปนี้ (ตารางที่ 7 8 และ 9)

ตารางที่ 7 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อความตระหนัก (เจตคติ) ต่อการปฏิบัติตามแบบแผนพฤติกรรมของวิชาชีพครู

แนวการปฏิบัติตามแบบแผนพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของวิชาชีพครู	<i>r</i>	α
จรรยาบรรณต่อตนเอง		
1. ประพฤติตนเหมาะสมกับสถานภาพและเป็นแบบอย่างที่ดี	.626	0.860
2. ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีในการดำเนินชีวิตตามประเพณีและวัฒนธรรมไทย	.660	
3. ปฏิบัติงานตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จอย่างมีคุณภาพตามเป้าหมายที่กำหนด	.627	
4. ศึกษา หาความรู้ วางแผนพัฒนาตนเอง พัฒนางาน และสะสมผลงานอย่างสม่ำเสมอ	.651	
5. ค้นคว้า แสวงหา และนำเทคนิคด้านวิชาชีพที่พัฒนาและ	.661	

แนวการปฏิบัติคนตามแบบแผนพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของวิชาชีพครู	<i>r</i>	α
ก้าวหน้าเป็นที่ยอมรับมาใช้แก่ศิษย์และผู้รับบริการให้เกิดผลสัมฤทธิ์ที่พึงประสงค์		
จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ		
6. แสดงความชื่นชมและศรัทธาในคุณค่าของวิชาชีพ	.645	0.880
7. รักษาชื่อเสียงและปกป้องศักดิ์ศรีแห่งวิชาชีพ	.670	
8. ยกย่องและเชิดชูเกียรติผู้มีผลงานในวิชาชีพให้สาธารณชนรับรู้	.622	
9. อุทิศตนเพื่อความก้าวหน้าของวิชาชีพ	.655	
10. ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบ ซื่อสัตย์สุจริตตามกฎหมายระเบียบและแบบแผนของทางราชการ	.604	
11. เลือกใช้หลักวิชาการที่ถูกต้อง สร้างสรรค์เทคนิค วิธีการใหม่ๆ เพื่อพัฒนาวิชาชีพ	.675	
12. ไขว่คว้าความรู้หลากหลายในการปฏิบัติหน้าที่ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสมาชิกในองค์กร	.689	
13. เข้าร่วมกิจกรรมของวิชาชีพหรือองค์กรวิชาชีพอย่างสร้างสรรค์	.676	
จรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ		
14. ให้คำปรึกษาหรือช่วยเหลือศิษย์และผู้รับบริการด้วยความเมตตากรุณาอย่างเต็มกำลังความสามารถและเสมอภาค	.640	0.878
15. สนับสนุนการดำเนินงานเพื่อปกป้องสิทธิเด็ก เยาวชน และผู้ด้อยโอกาส	.683	
16. ตั้งใจ เสียสละ และอุทิศตนในการปฏิบัติหน้าที่ เพื่อให้ศิษย์และผู้รับบริการได้รับการพัฒนาตามความสามารถ ความถนัด และความสนใจของแต่ละบุคคล	.733	
17. ส่งเสริมให้ศิษย์และผู้รับบริการสามารถแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเองจากสื่ออุปกรณ์ และแหล่งเรียนรู้้อย่างหลากหลาย	.704	
18. ให้ศิษย์และผู้รับบริการ มีส่วนร่วมวางแผนการเรียนรู้ และเลือกวิธีการปฏิบัติที่เหมาะสมกับตนเอง	.675	
19. เสริมสร้างความภาคภูมิใจให้แก่ศิษย์และผู้รับบริการด้วยการรับฟังความคิดเห็น ยกย่อง ชมเชย และให้กำลังใจอย่างกัลยาณมิตร	.725	

แนวการปฏิบัติคนตามแบบแผนพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของวิชาชีพครู	<i>r</i>	α
จรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ		
20. เสียสละ เอื้ออาทร และให้ความช่วยเหลือผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ	.708	0.805
21. มีความรัก ความสามัคคี และร่วมใจกันผนึกกำลังในการพัฒนาการศึกษา	.726	
จรรยาบรรณต่อสังคม		
22. ยึดมั่น สนับสนุน และส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข	.638	0.843
23. นำภูมิปัญญาท้องถิ่นและศิลปวัฒนธรรมมาเป็นปัจจัยในการจัดการศึกษาให้เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม	.686	
24. จัดกิจกรรมส่งเสริมให้ศิษย์เกิดการเรียนรู้และสามารถดำเนินชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง	.752	
25. เป็นผู้นำในการวางแผนและดำเนินการเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม พัฒนาเศรษฐกิจ ภูมิปัญญาท้องถิ่น และศิลปวัฒนธรรม	.614	

ตารางที่ 8 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อแนวทางการปฏิบัติตามพฤติกรรมเชิงจริยธรรม

แนวการปฏิบัติ	<i>r</i>	α
1. ครูต้องประพฤติตามจรรยาบรรณของวิชาชีพ และแบบแผนพฤติกรรมตามจรรยาบรรณของวิชาชีพ	.761	0.962
2. ครูต้องรักและเมตตาศิษย์ เอาใจใส่ ช่วยเหลือส่งเสริมให้กำลังใจในการเรียนแก่ศิษย์โดยเสมอหน้า	.750	
3. ครูต้องอบรม สั่งสอน ฝึกฝน สร้างเสริมความรู้ ทักษะและวินัยแก่ศิษย์อย่างเต็มความสามารถ โดยบริสุทธิ์ใจ	.753	
4. ครูต้องประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์ทั้งทางกาย วาจาและจิตใจ	.760	
5. ครูต้องไม่กระทำตนเป็นปฏิปักษ์ต่อความเจริญทางกาย สติปัญญา จิตใจ อารมณ์และสังคมของศิษย์	.752	

แนวการปฏิบัติ	r	α
6. ครูต้องไม่แสวงหาผลประโยชน์จากศิษย์ ไม่ใช่ศิษย์ให้หาผลประโยชน์ให้แก่ตนเองโดยมิชอบ	.707	
7. ครูยอมพัฒนาตนเองในด้านวิชาชีพ บุคลิกภาพ วิสัยทัศน์ให้ทันต่อวิทยาการ เศรษฐกิจ สังคมและการเมือง	.715	
8. ครูยอมรับและศรัทธาในวิชาชีพและเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรวิชาชีพครู	.734	
9. ครูพึงช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกัน และช่วยเหลือชุมชนในทางสร้างสรรค์ โดยยึดมั่นระบบคุณธรรม สร้างความสามัคคีในหมู่คณะ	.698	
10. ครูต้องให้บริการด้วยความจริงใจ และเสมอภาคโดยไม่เรียกรับหรือยอมรับผลประโยชน์จากการใช้ตำแหน่งหน้าที่โดยมิชอบ	.750	
11. ครูพึงประพฤติ ปฏิบัติตนเป็นผู้นำในการอนุรักษ์ พัฒนาภูมิปัญญาและวัฒนธรรม	.640	
12. ครูต้องมีความกตัญญูกตเวที	.777	
13. ครูต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต เสมอภาคและเที่ยงธรรม	.760	
14. ครูต้องตรงต่อเวลา และอุทิศเวลาให้แก่ทางราชการ และผู้เรียนซึ่งจะละทิ้งหน้าที่โดยไม่มีเหตุสมควรไม่ได้	.740	
15. ครูต้องมีความยุติธรรมเป็นหลักในการปฏิบัติหน้าที่ของการสอนและการวัดผล	.795	
16. ครูต้องไม่กลั่นแกล้ง กล่าวหาผู้อื่น โดยปราศจากความจริง	.758	
17. ครูต้องไม่กระทำหรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการหาผลประโยชน์อันอาจทำให้เสื่อมเสียความเที่ยงธรรม หรือเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ในตำแหน่งราชการของตน	.769	
18. ครูต้องไม่คัดลอกหรือลอกเลียนผลงานทางวิชาการของผู้อื่นโดยมิชอบ หรือนำผลงานของผู้อื่น หรือจ้างให้ผู้อื่นทำผลงานวิชาการเพื่อนำมาเสนอขอปรับปรุงตำแหน่ง และเลื่อนตำแหน่ง	.664	
19. ครูต้องรักษาชื่อเสียงของตนโดยไม่กระทำการใดๆ อันได้ชื่อว่า เป็นผู้ประพฤติชั่ว หรือไม่ถูกต้อง	.796	

แนวการปฏิบัติ	<i>r</i>	α
20. ครูต้องวางตนเป็นกลางทางการเมืองในการปฏิบัติหน้าที่ของตน และ การอื่นที่เกี่ยวข้องกับประชาชน โดยต้องไม่อาศัยอำนาจหน้าที่ของตนแสดงการฝักใฝ่ ส่งเสริม สนับสนุนกลุ่มบุคคล หรือ พรรคการเมืองใด	.638	

ตารางที่ 9 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อการประพุดิคิดว่าด้วยแบบแผนพฤติกรรมตาม จรรยาบรรณของวิชาชีพครู

พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์	<i>r</i>	α
จรรยาบรรณต่อตนเอง		
1. เกี่ยวข้องกับอบายมุขหรือสิ่งเสพติดจนขาดสติหรือแสดงกิริยาไม่สุภาพเป็นที่น่ารังเกียจของสังคม	.629	0.902
2. ประพุดิคิดทางชู้สาวหรือมีพฤติกรรมการล่วงละเมิดทางเพศ กับนักเรียน	.717	
3. ประพุดิคิดทางชู้สาวหรือมีพฤติกรรมการล่วงละเมิดทางเพศ กับเพื่อนร่วมงาน	.737	
4. ขาดความรับผิดชอบ ความกระตือรือร้น ความเอาใจใส่ จนเกิด ความเสียหายในการปฏิบัติงานตามหน้าที่	.718	
5. ไม่รับรู้หรือไม่แสวงหาความรู้ใหม่ๆ ในการจัดการเรียนรู้ และการปฏิบัติหน้าที่	.719	
6. ขัดขวางการพัฒนาองค์การจนเกิดผลเสียหาย	.793	
จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ		
7. ไม่แสดงความภาคภูมิใจในการประกอบวิชาชีพ	.796	0.943
8. คูหมั่น เหยียดหยาม ให้ร้ายผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ ศาสตร์ในวิชาชีพ หรือองค์กรวิชาชีพ	.809	
9. ประกอบการงานอื่นที่ไม่เหมาะสมกับการเป็นผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา	.795	
10. ไม่ซื่อสัตย์สุจริต ไม่รับผิดชอบ หรือไม่ปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ หรือแบบแผนของทางราชการจนก่อให้เกิดความเสียหาย	.830	

พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์	r	α
จรรยาบรรณของตนเอง		
11. คัดลอก หรือนำผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตน	.765	
12. ใช้หลักวิชาการที่ไม่ถูกต้องในการปฏิบัติวิชาชีพ ส่งผลให้ศิษย์หรือผู้รับบริการเกิดความเสียหาย	.845	
13. ใช้ความรู้ทางวิชาการ วิชาชีพ หรืออาศัยองค์กรวิชาชีพแสวงหาผลประโยชน์เพื่อตนเองหรือเพื่อผู้อื่น โดยมีขอบ	.815	
จรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ		
14. ลงโทษศิษย์อย่างไม่เหมาะสม	.771	0.948
15. ไม่ใส่ใจหรือไม่รับรู้ปัญหาของศิษย์หรือผู้รับบริการ จนเกิดผลเสียหายต่อศิษย์หรือผู้รับบริการ	.820	
16. ดุหมั่นเหยียดหยามศิษย์หรือผู้รับบริการ	.846	
17. เปิดเผยความลับของศิษย์หรือผู้รับบริการ เป็นผลให้ได้รับความอับอายหรือเสื่อมเสียชื่อเสียง	.841	
18. จูงใจ โน้มน้าว ยุยงส่งเสริมให้ศิษย์หรือผู้รับบริการปฏิบัติขัดต่อศีลธรรมหรือกฎระเบียบ	.834	
19. ชักชวน ใช้ จ้างวานศิษย์หรือผู้รับบริการให้จัดซื้อ จัดหาสิ่งเสพติดหรือเข้าไปเกี่ยวข้องกับอบายมุข	.763	
20. เรียกร้องผลตอบแทนจากศิษย์หรือผู้รับบริการในงานตามหน้าที่ที่ต้องให้บริการ	.797	
จรรยาบรรณต่อผู้ร่วมวิชาชีพ		
21. ปิดบังข้อมูลข่าวสารในการปฏิบัติงาน จนทำให้เกิดความเสียหายต่องานหรือผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ	.835	0.947
22. ปฏิเสธความรับผิดชอบ โดยตำหนิ ให้อายผู้อื่นในความบกพร่องที่เกิดขึ้น	.808	
23. สร้างกลุ่มอิทธิพลภายในองค์กรหรือกลั่นแกล้งผู้ร่วมประกอบวิชาชีพให้เกิดความเสียหาย	.799	
24. เจตนาให้ข้อมูลเท็จทำให้เกิดความเข้าใจผิดหรือเกิดความเสียหายต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ	.808	

พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์	<i>r</i>	α
จรรยาบรรณต่อตนเอง		
25. วิพากษ์ วิจารณ์ผู้ร่วมประกอบวิชาชีพในเรื่องที่ก่อให้เกิดความเสียหายหรือแตกความสามัคคี	.792	
จรรยาบรรณต่อสังคม		
26. ไม่ให้ความร่วมมือหรือสนับสนุนกิจกรรมของชุมชนที่จัดเพื่อประโยชน์ต่อการศึกษาทั้งทางตรงหรือทางอ้อม	.832	0.944
27. ไม่แสดงความเป็นผู้นำในการอนุรักษ์หรือพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาหรือสิ่งแวดล้อม	.806	
28. ไม่ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีในการอนุรักษ์หรือพัฒนาสิ่งแวดล้อม	.792	
29. ปฏิบัติตนเป็นปฏิปักษ์ต่อวัฒนธรรมอันดีงามของชุมชนหรือสังคม	.792	

จากตารางที่ 7 8 และ 9 เมื่อพิจารณาค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อกับคะแนนรวมของข้ออื่นๆ พบว่าแบบประเมินในเรื่องของการสำรวจทัศนคติ พฤติกรรมเชิงจริยธรรมของครู มีค่าอำนาจจำแนกมากกว่า 0.40 ทุกข้อคำถามซึ่งแสดงให้เห็นว่าคำถามที่ใช้ในการประเมินระดับความเหมาะสมและความพอใจนั้นมีค่าอำนาจในการจำแนกระดับดีมาก กล่าวคือ คำถามที่ใช้ในการประเมินนั้นมีคุณภาพ ระดับการวัดรายข้อมีความสอดคล้องกับสิ่งที่ต้องการวัด ซึ่งคำถามดังกล่าวสามารถใช้ในการประเมินได้โดยไม่ต้องมีการปรับปรุงแก้ไข นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ทดสอบความเที่ยงหรือความน่าเชื่อถือของแบบประเมิน (Reliability) ว่ามีความน่าเชื่อถืออยู่ในระดับใด ซึ่งในการทดสอบครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบโดยวิธีของครอนบัท แอลฟา การทดสอบพบว่าในทุกด้านของแบบสอบถาม (จากตารางที่ 7 8 9) มีค่าครอนบัท แอลฟา มากกว่า 0.80 ในทุกด้านแสดงให้เห็นว่าแบบประเมินที่ใช้ในการสำรวจความคิดเห็นของครูระดับปฏิบัติการมีความน่าเชื่อถือในระดับดีมาก

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณนั้น คณะผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม โดยการใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

1. สถิติเชิงพรรณนา ใช้ในการแสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง และการใช้วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) เพื่ออธิบายถึงพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของครู อาจารย์ในสถานศึกษา

2. สถิติเชิงอนุมาน ในการศึกษาครั้งนี้ คณะผู้วิจัยได้ใช้สถิติเชิงอนุมาน คือ t-test และ ANOVA ในการวิเคราะห์ความแตกต่างของกลุ่มตัวอย่าง คือ เพศ และประสบการณ์ในการทำงานในเรื่องของค่าเฉลี่ยของระดับตระหนักในจรรยาบรรณวิชาชีพ และใช้สถิติเพื่อการวิเคราะห์ความสัมพันธ์และการวิเคราะห์พหุคูณเพื่อเป็นคู่อธิพจน์ของตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาโดยใช้โปรแกรม SPSS ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ส่วนการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ คณะผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์แบบสนทนากลุ่ม (Focus group) การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview) และแบบสอบถามปลายเปิด (Opened questionnaire) โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์ข้อมูลแบบการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) เพื่อจัดกลุ่มข้อมูลในเรื่องแนวทางการปฏิบัติ และการส่งเสริม ป้องกัน ควบคุม ในหน่วยงาน รวมทั้งปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติ พร้อมข้อเสนอแนะในการพัฒนาจริยธรรมครู